№ 34. Warszawa, dnia 29 grudnia 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne.

355.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 10 grudnia 1926 r.

o utworzeniu Rady Finansowej przy Ministrze Skarbu.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przy Ministrze Skarbu tworzy się Radę Finansową, jako organ doradczy.

Rada Finansowa składa się z dziesięciu członków, powołanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów.

Art. 2. Zadaniem Rady Finansowej jest wydawanie opinji w ważniejszych kwestjach finansowych oraz w sprawach ustawodawstwa skarbowego.

Art. 3. Członkowie Rady Finansowej są powoływani na przeciąg lat trzech.

W razie ustąpienia członka Rady Finansowej przed upływem 3-ch lat, powołuje się na opróżnione miejsce nowego członka na pozostałą część okresu urzędowania.

Art. 4. Radę Finansową zwołuje Minister Skarbu w miarę potrzeby, jednakże nie rzadziej niż raz na miesiąc lub też na żądanie wniesione do Ministra Skarbu przynajmniej przez połowę członków Rady Finansowej.

Art. 5. Regulamin Rady Finansowej zatwierdza Minister Skarbu.

Art. 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą art. 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o środkach na-

prawy państwowej gospodarki skarbowej (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 714).

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15 grudnia 1926 r. Nr. 121, poz. 695).

356.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 10 grudnia 1926 r.

o przedłużeniu terminu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 grudnia 1924 r. w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wykonanie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1022), przedłuża się do dnia 1 lipca 1928 r.

Art 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15 grudnia 1926 r. Nr. 121, poz. 696).

357.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 10 grudnia 1926 r.

w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10%-go dodatku do podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin.

Na zasadzie art. 44 ustęp 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1927 r. pobierany będzie na cele równowagi budżetowej nadzwyczajny dodatek, określony w art. 5

ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 376) w wysokości 10% do uiszczonych w tym okresie podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin.

Art. 2. Powyższy dodatek nie będzie pobierany do podatku dochodowego od uposażeń służbowych (dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 roku Nr. 58, poz. 411), podatku od lokali i placów niezabudowanych, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłaty stemplowej od emisji akcji, opłat celnych jak również do dodatków samorządowych.

Art. 3. Należności skarbowe, określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, które w dniu 31 grudnia 1927 r. będą stanowiły zaległość, z wyjątkiem należności wymienionych w art. 2, pobrane zostaną w okresie po 31 grudnia 1927 r. łącznie z 10%-m nadzwyczajnym dodatkiem.

Art. 4. Obliczanie i pobór 10%-go nadzwyczajnego dodatku należy do obowiązku tych organów skarbowych, względnie samorządowych, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15 grudnia 1926 r. Nr. 121, poz. 697).

358.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 listopada 1926 r.

o przyznawaniu nagród za przyczynianie się do wykrycia przestępstw podlegających ustawie karnej skarbowej.

Na podstawie art. 240 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 60) zarządza się co następuje:

§ 1. Według zasad niniejszego rozporządzenia przyznaje się pieniężne nagrody za przyczynianie się do wykrycia przestępstw skarbowych, podlegających wymienionej ustawie (przestępstwa celne, akcyzowe, monopolowe).

§ 2. Nagrody te przyznaje się za przyczynianie się do wykrycia przestępstw, polegających albo na uszczupleniu dochodu skarbowego, albo też na naruszeniu zakazu przywozu, wywozu lub przewozu towarów; przy przestępstwach pierwszego rodzaju obojętnem jest, czy one powodują ubytek dochodu bezpośrednio (np. zatajenie przedmiotu przed dodatkowem opadatkowaniem, lub przedmiotu monopolowego przed podwyżką cen), czy też tylko pośrednio (np. nieupoważniona uprawa tytoniu).

§ 3. Jeśli przestępstwo nie powoduje ani uszczuplenia dochodu skarbowego, ani też naruszenia zakazu przywozu, wywozu lub przewozu a tylko polega na naruszeniu innego jakiegoś przepisu, przyznaje się wyjątkowo nagrodę za przyczynienie się do wykrycia co najmniej trzech wypadków takich przestępstw, jeśli te przestępstwa przedstawiają się z innych powodów jako szczególnie karygodne (np. potajemny wyszynk wódki).

§ 4. Do nagrody dopuszcza się tak osoby, które współdziałały fizycznie w ujęciu przestępcy lub przedmiotu przestępstwa, jak również osoby które w inny sposób przyczyniły się do wykrycia przestępstwa.

W szczególności udziela się nagród również osobom, które doniosły władzy o przestępstwie, udzielają jej takich wskazówek, że wykrycie przestępstwa ich doniesieniu przypisać należy.

§ 5. Od otrzymania nagrody wyklucza się osoby, które przestępcę do popełnienia przestępstwa namówiły, albo zapewniły mu pomoc lub bierne zachowanie się przy popełnieniu przestępstwa, lub też w inny sposób w popełnieniu przestępstwa uczestniczyły.

§ 6. Nagrody za doniesienie przyznaje się pod warunkiem, że donoszący ujawnił władzy swoją osobę (nazwisko) przed wykryciem przestępstwa; doniesienia bezimienne (anonimowe) nie uzasadniają przyznania nagrody zgłaszającemu się następnie donosicielowi.

§ 7. Przyznanie nagrody następuje niezależnie od zasądzenia przestępcy i wogóle przed rozstrzygnięciem sprawy.

Jeśli jednak zachodzi zbyt małe prawdopodobieństwo zasądzenia przestępcy, albo też brak narazie dostatecznych podstaw do ocenienia roz-

miaru popełnionego przestępstwa lub zasługi osoby, roszczącej sobie pretensje do nagrody, natenczas odracza się przyznanie nagrody aż do ukończenia śledztwa, albo nawet aż do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. Wyjątkowo można w wypadkach takich przyznać tymczasową nagrodę, a po **ukończeniu** śledztwa względnie rozstrzygnięciu sprawy nagrodę podwyższyć.

§ 8. O ile zachodzą powyższe ogólne warunki, uwzględnia się przy oznaczaniu wysokości nagrody przedewszystkiem wysokość wyrządzonej Państwu szkody, względnie szkody, jaka groziła (uszczuplona względnie narażona na uszczuplenie opłata lub cena przedmiotu monopolowego), obok tego zaś uwzględnia się stopień gorliwości i energji, z jaką odnośna osoba przyczyniła się do wykrycia przestępstwa, zwłaszcza zaś poniesione trudy narażenie się na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

§ 9. W wypadkach, w których zachodzi możliwość dokładnego lub przybliżonego obliczenia szkody Skarbu Państwa, dochodzić może nagroda do pięćdziesiąt (50) % tej szkody. Przepis ten stosuje się również do przestępstw, polegających na naruszeniu zakazu przywozu, wywozu lub przewozu towarów, jeśli od podlegającego zakazowi przedmiotu ustanowione jest cło (przywozowe lub przewozowe) albo inna opłata.

§ 10. Jeśli przestępstwo polega na naruszeniu samego tylko zakazu przywozu, wywozu lub przewozu, albo też chodzi o przestępstwo, co do którego oznaczenie szkody Skarbu Państwa jest niemożliwe, dosięgać moża nagroda za wykrycie tajnej gorzelni do pięciuset (500) złotych, za wykrycie innych przekroczeń do dwustu (200) złotych.

§ 11. Jeśli w danej sprawie jest więcej osób, mogących rościć sobie pretensję do nagrady, wyznacza się najpierw ogólną kwotę nagród, a potem dzieli się tę kwotę między te osoby stosownie do stopnia ich zasługi, a więc nie można np. przyznać każdej z tych osób rzeczone 50%, lecz te 50% między te osoby się dzieli.

§ 12. W sprawach oprzestępstwa, podlegające ukaraniu według art. 45 — 56 ustawy karnej skarbowej, przyznawanie nagród porucza się dyrekcjom ceł, we wszystkich innych sprawach — izbom skarbowym; obojętne jest przytem, czy rozstrzygnięcie sprawy należy do właściwości władz skarbowych, czy sądów (art. 136 i nast. ustawy karnej skarbowej). Preciw decyzjom tym niema odwołania do Ministerstwa Skarbu.

§ 13. O ileby określona w § 11 suma nagród za jeden i ten sam wypadek wykrycia przestępstwa przekraczała kwotę pięciuset (500) złotych, zastrzega się decyzję Ministerstwu Skarbu, a dyrekcje ceł względnie izby skarbowe ograniczą się w tych wypadkach do przedstawienia Ministerstwu należycie uzasadnionego wniosku.

Również w wypadkach, określonych w § 3, powołane jest do przyznania nagrody wyłącznie Ministerstwo Skarbu.

Nadto, o ileby izby skarbowe lub dyrekcje ceł miały poważniejsze wątpliwości co do tego, czy nagroda może być wogóle przyznana, mogą przedłożyć sprawę do decyzji Ministerstwa, choćby suma nagród kwoty 500 złotych nie przekraczała.

§ 14. Przyznanie nagrody przez izbę skarbową względnie dyrekcję ceł następuje zawsze na podstawie wniosku tego urzędu akcyz i monopolów względnie celnego, w którym toczy się postępowanie karne w danej sprawie, lub który przekazuje sprawę do sądowego rozstrzygnięcia.

Wnioski te przedstawia się w każdej sprawie osobno, przyczem nie dołącza się aktów sprawy, zwłaszcza w wypadkach, gdy przesłanie aktów opóźniłoby rozpatrzenie sprawy karnej.

Władza I instancji przedstawia wniosek władzy II instancji na druku, sporządzonym według załączonego wzoru, ta zaś, o ile sprawa przekracza jej kompetencję, przedstawia wniosek Ministerstwu Skarbu, zamieszczając na otrzymanym wniosku lub w osobnem sprawozdaniu swój własny wniosek.

§ 15. Władza I instancji obowiązana jest zająć się sprawą przyznania nagród z urzędu bez wyczekiwania, czy odnośna osoba o nagrodę się upomni, i sprawa nie może być wykreśloną z ewidencji, dopóki nie stwierdzono wyraźnie na akcje, że albo nagroda się nie należy albo, że ją już wypłacono. Przepis ten odnosi się także do wypadków, gdy nagroda należy się funkcjonarjuszowi policji lub innemu funkcjonarjuszowi państwowemu lub prywatnej osobie (donosicielowi).

§ 16. Nagrody wypłaca się na podstawie asygnacji izby skarbowej względnie dyrekcji ceł z otwartego na ten cel kredytu.

§ 17. W Województwie Śląskiem wszelkie uprawnienia przyznane niniejszem rozporządzeniem izbom skarbowym, przysługują Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydziałowi Skarbowemu).

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r. i stosuje się do wszystkich wypadków, nie rozstrzygniętych jeszcze przez komisje, przewidziane w ustawie z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 950). Jednocześnie tracą moc obowiązującą ostatnio powołana ustawa oraz wszelkie dotychczas wydane rozporządzenia, dotyczące przyznawania nagród za przyczynianie się do wykrycia innych przestępstw, podlegających ustawie karnej skarbowej.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15 grudnia 1926 r. Nr. 121, poz. 700).

(Strona 1).

ZAŁĄCZNIK do rozp. Min. Skarbu z dn. 6.XI. 26 r. (poz. 700).

STAN SPRAWY
(karno-skarbowej)

przeciw .... o ....

Dzień i miejsce przytrzymania względnie wykrycia przestępstwa	Przytrzymane przedmioty przestępstwa	Krótkie opisanie towarzyszących przytrzymaniu względnie wykryciu okoliczności, z których ocenićby można, kto i w jakim stopniu przyczynił się do wykrycia przestępstwa—z uwzględnieniem także donosiciela	Jak obwiniony się tłumaczy (czy przyznaje się do winy)	Wysokość wyrządzonej Skarbowi Państwa szkody

(Strona 2).

....
w ....
dnia ....
L.

WNIOSEK

o przyznanie nagrody za przyczynienie się do wykrycia przestępstwa — w sprawie przeciw ....

Do Izby Skarbowej / Dyrekcji Ceł w ....

Na podstawie zawartego na pierwszej stronie stanu sprawy przedstawia się wniosek o przyznanie następujących nagród:

1) .... (imię i nazwisko, zawód lub charakter służbowy, adres, kwota nagrody liczbowo i słownie) ....

....

....

(Podpis naczelnika Urzędu względnie jego zastępcy)

Organizacja władz.

359.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 listopada 1926 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu izby skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 4, poz. 19), art. 33 ustawy opaństwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz U. R. P. Nr. 79, poz. 550), zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący w okręgu izby skarbowej w Poznaniu Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań i na miejsce jego tworzy się trzy urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych według podziału terytorjalnego podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 3. Istniejące dotychczas przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań komisję szacunkowe do spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się trzy nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, każda w składzie 12 członków i tyluż zastępców z siedzibą w Poznaniu.

§ 4. Istniejące dotychczas przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r. i z tymże dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:

G. Czechowicz.

Załącznik do rozp. Ministra Skarbu z dnia 17 listopada 1926 r. (poz. 686).

Wykaz granic trzech Urzędów Skarbowych podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań:

Urząd I — dla części miasta ograniczonej lewym brzegiem Warty (od wojskowych składów opałowych do wylotu ulicy Woźnej), ulicami: Woźną, Wielkiemi Garbarami, Wszystkich Świętych, Św. Marji Magdaleny, Raczyńskich, Strzelecką (przecinającą granicę ulica Długa należy do urzędu III), Św. Józefa, Ogrodowa, Towarową (do mostu Dworcowego), wschodnią stroną toru kolejowego (od mostu Dworcowego do mostu Teatralnego), całym mostem Teatralnym, wschodnio-południową stroną toru kolejowego idącego w stronę stacji Tama Garbarska (do wylotu ulicy ku cytadeli), południowo-zachodnią granicą cmentarzy garnizonowych i Wojciecha, zabudowaniami fortecznemi cytadeli (od cmentarza wzdłuż wałów fortecznych do lewego brzegu Warty przy wojskowych składach opałowych).

Urząd II — dla północno-zachodniej części miasta ograniczonej granicą wschodnią byłego obszaru dworskiego Naramowice, lewym brzegiem Warty (do wylotu ul. Woźnej), granicą północno-zachodnią urzędu I (od ul. Woźnej do dworca Towarowego), torem kolejowym (biegnącym od dworca Towarowego do dawnej granicy Poznań-Dębiec), następnie stroną północno-zachodnią tej granicy oraz zewnętrznemi granicami Wielkiego Poznania.

Urząd III — dla południowo-wschodniej części miasta, pozostającej poza granicami urzędów I i II.

(Dz. U. R. P. z dnia 4 grudnia 1926 r. Nr. 119, poz. 686).

360.

KOMUNIKAT.

Nazwę „Urząd Celny w Kolnie" z dniem 1-go stycznia 1927 roku zmienia się na „Urząd Celny w Wincencie".

Warszawa, dnia 30 listopada 1926 r.

Kierownik Departamentu Ceł:

Rasiński.

361.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku uruchamia się z dniem 1 stycznia 1927 r. w Siemiatyczach ekspozytura Bielskiego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych dla rejonu obejmującego miasta: Siemiatycze, Drohiczyn, Ciechanowice i Mielnik, oraz gminy wiejskie: Siemiatycze, Milejczyce, Kąty, Narojki, Radziwiłłówka, Rudka, Skorzec, Grodzisk i Widzgowo.

Warszawa, dnia 18 listopada 1926 r.

za Ministra Skarbu:

Góra.

Podsekretarz Stanu.

362.

KOMUNIKAT.

W okręgu administracyjnym lwowskiej Izby skarbowej zostaną z dniem 1 grudnia r. b. zwinięte okręgi nadzorcze inspektorów Kontroli Skarbowej: 1) w Busku, 2) Husiatynie, 3) Jezierzanach, 4) Mielnicy 5) Niemirowie.

Agendy zwinąć się mających okręgów nadzorczych zostaną wcielone do okręgów nadzorczych inspektorów Kontroli skarbowej ad 1) w Kamionce Strumiłowej, ad 2) w Kopyczyńcach, ad 3) w Borszczowie i Czortkowie, ad 4) w Borszczowie, ad 5) w Rawie ruskiej.

Warszawa, dnia 25 listopada 1926 r.

Kierownik Departamentu:

J. Leśniowski.

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT.

W Redakcji Dziennika Ustaw (Warszawa, plac Krasiński Nr. 12). Przyjmowane są zamówienia na Ustawę karną skarbową z dnia 2 sierpnia 1926 r. w opracowaniu p. p. Juljana Podczaskiego, naczelnika wydziału w Ministerstwie Skarbu i Stanisława Śliwińskiego, sędziego Sądu Najwyższego. Treść: ustawa karna skarbowa (tekst i komentarz), ustawa z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wy konawczych władz skarbowych, rozporządzenie wykonawcze do ustawy karnej skarbowej z dn. 15 listopada 1926 r., rozporządzenic co do jurysdykcji urzędów celnych z dn. 6 grudnia 1926 r., rozporządzenie o przyznawaniu nagród za przyczynienie się do wykrycia przestępstw podlegających ustawie karnej skarbowej z dn. 6 listopada 1926 r., instrukcje co do postępowania z konfiskatami spirytusowemi i tytoniowemi.

(W druku, ukaże się w sprzedaży w pierwszych dniach stycznia).

Cena 7 złp., z przesyłką pocztową 7,50 złp.

Drukarnia Państwowa, Miodowa Nr. 22, Nr. 34841, 23.XII. 1926. 6000.